

הת (נצרת) 85803-07-25 - נביל מרעי נ' משטרת ישראל

ה"ת (נצרת) 85803-07-25 - נביל מרעי ואח' נ' משטרת ישראל, תחנת נצרתשלום נצרת

ה"ת (נצרת) 85803-07-25

ה"ת (נצרת) 72756-07-25

1. נביל מרעי

2. עדי מרעי

נ ג ד

משטרת ישראל, תחנת נצרת

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[11.11.2025]

כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין

החלטה

לפניי בקשה להשבת כסף שנתפס במהלך חיפוש בביתו של המבקש 1.

מבוא והשתלשלות העניינים העובדתית

1. ביום 28.07.2025 הגישה המשיבה בקשה לאישור תפיסה (ה"ת 72756-07-25), שבה התבקש בית המשפט לאשר סך של 778,300 ₪ שנתפס במהלך חיפוש לצורך איתור אמל"ח לפי צו בית המשפט. נטען כי לעניין הכסף האמור קיים חשד כי מקורו בעבירות פליליות על סעיף 220 לפקודת מס הכנסה/ חוק איסור הלבנת הון/ סעיף 22 לחוק צמצום שימוש במזומן.

2. במקביל ביום 31.07.2025 הגישו המבקשים בקשה להחזרת התפוס האמור (ה"ת 85803-07-25).

3. בהתאם להחלטת כב' השופטת מיכל ברלינר-לוי מיום 05.08.2025 אוחד הדיון בשני התיקים.

4. ביום 12.08.2025 החליטה כב' השופטת ברכה לכמן, לאחר דיון במעמד הצדדים, לאשר את הבקשה לאישור התפיסה ולדחות לאותה העת את הבקשה להחזרת התפוס. בהחלטה צוין כי למבקשים הזכות להגיש בקשה להחזרת התפוס, מגובה במסמכים, בכל עת, ובצד זאת צוין "שהמקום הנכון להגשת המסמכים הנטענים הוא ליחידה החוקרת".

5. המבקשים עררו על ההחלטה (ע"ח 50298-08-25), ובדין שהתקיים ביום 26.08.2025, בעקבות המלצת בית המשפט, חזר ב"כ המבקשים מהערר תוך שהוא מצהיר:
"שמעתי את הערות בית המשפט ואני אדאג להגיש בקשה חוזרת מנומקת אשר יועלו בה כל הטענות שנטענו בפני ביהמ"ש. אני מבקש לחזור בי מהערר".
- טיעוני הצדדים
6. ב"כ המבקשים טען בכתב ובעל פה כי הכסף נתפס במהלך חיפוש לא חוקי בביתו של המבקש 1, שכן צו החיפוש לא התייחס למבקש 1 ולא לרכושו. נטען כי למשיבה אין מקור סמכות חוקי לתפיסת הרכוש מלכתחילה, וכן נטען כי אין בסיס לתפיסת רכוש בשווי לפי חוק איסור הלבנת הון, לפי שלא הונח בפני בית המשפט בסיס עובדתי לכך. עוד נטען כי לא הוצגה ולו ראשית ראיה בדבר מקור לא חוקי לכסף, וכי לשני המבקשים אין יתרת חוב לרשויות המס. הסניגור הפנה בהקשר זה לאישורי מס הכנסה ולמכתב מרואה החשבון שלו, וטען כי מקור הכסף בפעילות לגיטימית של המבקשים שהם בעלי עסק. הסניגור הוסיף וטען כי תפיסת הרכוש פוגעת באופן בלתי מידתי במבקשים עד כדי שלילת אפשרותם להתפרנס, לחיות בכבוד, לטפל בפניות לקוחותיהם ולהמשיך כראוי בניהול עסקיהם. הסניגור הטעים כי אכן הערר בעניין זה נמחק בהמלצת בית המשפט, אך זאת לצורך קיום דיון בבית משפט השלום, שבמסגרתו תנתן החלטה עניינית בטענות שהועלו. אשר לטענה בדבר פעולות החקירה הנדרשות, טען כי דבר לא נעשה לבירור הטענות, כי המבקשים לא הוזמנו לחקירה שוב וכי למשיב היה די זמן לצורך בירור הסוגיה.
7. המשיבה טענה בכתב ובעל פה כי מדובר בבקשה השלישית של המבקשים באותו העניין, כי דין הבקשה כדין בקשה לעיון חוזר, והפנתה להחלטת בית משפט השלום מיום 12.08.2025 ולחזרת המבקשים מהערר על ההחלטה בעקבות המלצת בית המשפט המחוזי. לטענת המשיבה, המבקשים חוזרים בבקשתם על טענות שהועלו בדיון בבית משפט השלום ובערר על החלטתו, הם מציפים את בית המשפט בבקשותיהם ובכך נפגע קצב ניהול החקירה. נטען כי טרם הסתיימה החקירה בכל הקשור לכסף שנתפס, עוד נטען כי המקום להגשת מסמכים התומכים בטענות המבקשים הוא במסגרת החקירה, וכי בבקשה לא עלה עניין חדש שמצדיק בחינה מחודשת של שאלת החזרת הכספים.
- המשיבה מסרה כי התיק מתנהל גם ברשות המיסים, שמהם נמסר כי התיק בטיפול, כי המבקשים טרם הגישו השגה על השומה בעניינם וכי לשם כך נדרש להחזיק את התפוסים למשך 3 חודשים נוספים.
- דיון והכרעה
8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ולאחר עיון בחומר החקירה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. תחילה אדרש לטענה בדבר ההחלטות הקודמות שניתנו על ידי בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי. לעניין זה, מצאתי כי אין באמור כדי להצדיק את בחינת הבקשה במשקפי בקשה לעיון מחדש בהחלטה. כפי שעולה מהשתלשלות העניינים העובדתית בתיק, על החלטת בית משפט השלום הוגש ערר שנדחה תוך שהסניגור מצהיר כי בעקבות הערות בית המשפט, יגיש בקשה חוזרת ומנומקת. זאת לאחר שבית המשפט המחוזי הפנה את ב"כ המבקשים לכך שבערר הועלו טענות שלא נטענו בבקשתו הראשונה. במצב דברים זה אני סבורה כי כלל טענות המבקשים, ובפרט הטענות לעניין חוקיות עצם התפיסה, טרם הוכרעו לגופו של עניין.
10. ועתה לגופו של עניין. בהקשר זה עולה כי, לגישת המשיבה, החשד הוא כי מדובר בכספים שבעניינים בצע המבקש 1 עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת מס הכנסה"). דא עקא, לפי ההלכה שנקבעה בבש"פ 333/21 עלי אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל (18.04.2021), סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) אינו מאפשר תפיסת כספים שלגביהם בוצעה עבירה של העלמת מס לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, ככל שהיא עומדת בפני עצמה ושעה שאינה בגדר "עבירת מקור".
11. אין להוציא מכלל אפשרות כי ייתכנו מקרים בהם אף שסכומי הכסף שייתפסו יהיו נמוכים יותר מהנדרש, עדיין יהיה בהם כדי להקים חשד סביר להעלמת סכומים גדולים יותר. ראו בעניין זה בע"ח 23327-08-24 שבו קבע בית המשפט כי:
- "העורר מפנה לכך שנוכח היקף הסכום שנתפס (פחות מ - 2.5 מיליון ₪) הוא אינו בא בגדר עבירת הלבנת הון לצורך החילוט, שכן וכלשונו "כדי שהתפיסה תצדיק החזקת הכסף היא צריכה לקיים את הוראת סעיף 17(ב) לתוספת הראשונה" [לחוק איסור הלבנת הון]. גם אם יש ממש בטענה זו (וספק רב אם ניתן כלל לקשור בין הסך התפוס לבין היקף העבירה כמפורט בתוספת לחוק), הרי שהיא מוקדמת נוכח השלב הראשוני בו מצויה החקירה והדברים צפויים להתברר בהמשך. ממילא, נראה כי קיימות חלופות נוספות בתוספת לחוק שצריך יהיה אף עליהן ליתן את הדעת (למשל סעי' 17(ב) לתוספת)".
12. עם זאת, במקרה דנן, אף שהמאשימה ציינה בבקשתה לאישור התפיסה גם חשד לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, הרי שבפועל, כאשר סכומי הכסף נמוכים מהסכומים הקבועים בתוספת לחוק, כתנאי להפיכת עבירת המס לעבירת מקור, לא הונח לפניי בסיס לחשד סביר להעלמת סכומים גבוהים יותר. ודוק, כדי שעבירה לפי סעיף 220 תחשב לעבירת מקור נדרש כי יתקיים אחד מאלה:
- "(א) ההכנסה שלגביה נעברה עבירת המס היא בסכום העולה על 2,500,000 שקלים חדשים בתקופה של ארבע שנים או בסכום העולה על 1,000,000 שקלים חדשים בתקופה של שנה;
- (ב) עבירת המס או עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בתחכום וכן ההכנסה שלגביה נעברה עבירת המס היא בסכום העולה על 625,000 שקלים חדשים;

(ג) עבירת המס או עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בזיקה לארגון פשיעה או לארגון טרור כהגדרתם בפרט (17א);
(ד) עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בידי מי שאינו האדם החייב במס; (ההדגשות הוספו - ד.ש.).

13. זאת ועוד, לא למותר לציין בהקשר זה כי אפילו היה מדובר בעבירת מקור, הרי שבהתאם לרע"פ 4526/18 שאול אלוביץ' נ' מדינת ישראל (05.08.2018, להלן: "עניין אלוביץ'"), אין לתפוס רכוש לצורך חילוט רכוש בשווי ללא צו, אלא במקרים חריגים. כן נקבע באותו עניין כי בעת בחינת התפיסה בדיעבד, ייתן בית המשפט משקל לתפיסה הבלתי החוקית. במקרה זה נראה כי, לכל הפחות, קיים ספק אם מתקיים מקרה חריג כאמור, המצדיק תפיסה ללא צו (ראו סעיף 21 לעניין אלוביץ').

14. לבסוף, המשיבה ציינה גם את החוק לצמצום השימוש במזומן, תשע"ח-2018. דא עקא, חוק זה אינו אוסר החזקת סכום כסף בגובה האמור, אלא מגביל את התשלום במזומן בסכומים שנקבעו בחוק. לא שוכנעתי כי עצם החזקת סכום הכסף האמור מבסס בענייננו חשד סביר לכך שמדובר בכסף שבו בוצעה עבירה לפי חוק זה (והשוו לעניין זה האמור בעניין אבו ג'אבר, פס' 35). כן יצוין כי עבירה לפי חוק זה אינה בגדר עבירת מקור לעניין חוק איסור הלבנת הון.

15. בשולי הדברים, יצוין כי הסניגור העלה טענה לעניין עצם חוקיות החיפוש בביתו של מבקש 1, שכן הצו אינו מתייחס למבקש 1, וחרף זאת נערך חיפוש בביתו. נוכח מסקנתי לעיל, אינני רואה להאריך בעניין זה, אך אציין כי בחומר החקירה ישנו לכאורה מענה לטענה זו.

16. אשר על כן, אני מקבלת הבקשה ומורה על השבת הכסף התפוס למבקש 1.
זכות ערר כחוק.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ו, 11 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.